

LEDERSKAP

[En gruppe barn synger: *Det gamle evangelium* — Red.] Dere har det sannelig. Hvis det er bra nok for alle dere, er det bra nok for oss også.

² [En broder sier: “Nå gir de sin gave til deg.” — Red.] Åh, det er søtt. [Barna gir broder Branham en gave.] Takk. [En søster sier: “Bare en liten gave, broder Branham, barna sparte sine pennier og nikler. Og . . .? . . .”] Takk. Takk, min lille broder. Takk, barn. Jeg takker dere virkelig, veldig, veldig mye. Og Gud velsigne dere.

³ Dere vet, Jesus sa: “Alt dere gir til en av disse minste, det har dere gjort mot Meg.” Skjønner? Dere er morgendagens menn og kvinner. Hvis det finnes en morgendag, vil dere være der.

⁴ Fikk pennyen. Tusen takk, vennen min. Skal jeg åpne den? [Broder Branham åpner gaven og leser kortet — Red.] Dere fikk det så nydelig, det er litt vanskelig å . . . Åh du, det er søtt. Bestefar må få tak i brillene sine, dere vet: “Tro på . . . et sennepsfrø . . . Budskap av deg . . .”

Er ikke det søtt? Skjønner? Åh, du store! Dere burde ikke gitt meg dette. “Kjære broder Branham, Åh, du er slik en god venn. Vi håper du vil — du vil bli velsignet med alle tingene du nå får. Vi elsker deg; i all den gleden; og måtte den kjære Herre Jesus velsigne deg rikelig.”

Åh, det er veldig søtt. Takk, kjære, hver og en av dere. Det er veldig snilt.

[En broder sier: “Broder Branham, jeg tror du vil være enig i at vi har en god søndagsskolelærer.” — Red.]

Det har dere sannelig. (Bare hold dette for meg, Billy.) Nå, dette er så, blitt satt så fint i stand, jeg misliker å omgjøre det. Veldig nydelig. Jeg er sikker på at en av mødrene laget denne her. Er det riktig? [Broder Branham åpner en annen gave — Red.] Hmh? Vel, jeg må . . . Den vil ikke hoppe ut? Åh, du. Åh. Åh, du. Det er veldig nydelig . . .? . . . vil vi gå med det. Leo, lurer på hvilken familie han tilhører. Han står på i hvert bilde. Det er virkelig fint.

Nå, barn, det er et stort horn, og jeg vil ta dette og henge det i vårt nye hjem. Og jeg antar at så lenge som — som vi har et hjem, vil vi ha dette til minne om denne lille søndagsskolen her i Prescott. Jeg gir takk til Gud, gir takk til Herren for alle ting; og jeg gir takk til Gud for slike fine små gutter og jenter som dere alle er. Bare det å tenke på meg i denne — denne tiden. Gud velsigne dere alle. Tusen takk, ja visst, det er virkelig fint.

Inspirasjon, det er nøyaktig hva vi ønsket oss, noe slikt som dette. Gjorde vi ikke?

[En broder sier noe — Red.] Fint.

[En broder sier at sangen var planlagt i siste øyeblikk.] Det er da det er best.

[En gruppe av søstre synger: *Ned fra Hans Herlighet*, deretter synger forsamlingen med.]

Åh hvor jeg elsker Ham! Hvor jeg beundrer

Ham!

Min pust, mitt solskinn, mitt alt i alt!

Den mektige Skaperen ble min Frelser,

Og hele Guds fylde bor i Ham.

[Søstrene fortsetter å synge koret til *Ned fra Hans Herlighet*. En broder leder i *Bare Tro* — Red.]

. . . bare tro,

Alle ting er mulig, bare tro;

Bare tro, bare tro,

Alle ting er mulig, bare tro.

Jeg tror jeg kunne forkynne fire timer nå, etter alt det. Jeg begynte å synes at jeg ble trett. Ikke rart at dere små jenter kan synge så bra, dere små jenter og små gutter; hør hvordan deres store søstre synger, og deres mødre, fantastiske sangere. Det var virkelig fint. Hvem er denne lille jenta som ledet den sangen, er ikke du den lille jenta jeg møtte der borte? Sannelig har du en vakker stemme; alle sammen av dere. Dere bare . . . Jeg tror det var, den beste syngingen jeg noensinne har hørt, er rett her. Trener dere på det hele tiden? [En broder sier: “Nei. Det er slik vi synger.” — Red.] Vel, jeg sier dere, dere — dere er sannelig velsignet med noe virkelig god sang.

⁵ Jeg liker god sang. Jeg bare elsker virkelig god sang. Jeg har alltid sagt at når jeg kommer til Himmelen, ønsker jeg komme dit hvor de synger, og lytte. Jeg kunne aldri få nok av sang.

⁶ Dere vet, sang gir mot. Dere vet det, ikke sant? Soldatene, når de skal i strid, vet dere hva de gjør? De spiller musikk og synger, og ting for å gi dem mot. Og når vi skal i strid, synger vi, og — og det gir oss mot til å fortsette videre.

⁷ Jeg takker dere små barn for den fine gaven. Og det er . . . Fru Branham og fra Rebekah og Joseph og Sarah og alle oss, vi takker dere så mye. Det er vanskelig å si, hvordan fortelle de små barna: “Nei. Spar penniene deres. Jeg — jeg ønsker ikke å motta det.” Dere vet hvordan jeg føler det, jeg ønsker ikke motta det. Men likevel kikket jeg inn her, og de hadde en ti dollarseddel inni dette kortet. Jeg tenkte: “Kan jeg ta det?” Jeg tenkte: “Hvordan kan jeg gjøre det?”

⁸ Men jeg husker en liten historie jeg ønsker dere skal kjenne til. En dag var det en enke, hun hadde en flokk med barn, kanskje

hennes . . . disse små barnas pappa var borte. Og hun hadde bare to pennyer. Og hun kom nedover gaten en gang . . . Og det var penger til tiende, bare pennyer, slik som dere alle hadde spart, og hun la dem inn i Guds tempelkiste. Jesus stod der og så på henne. Og jeg har lurt på: “Hva ville jeg ha gjort hvis jeg hadde stått der?” Jeg ville sannsynligvis løpt opp og sagt: “Nei, nei, søster, gjør ikke det. Vi – vi gjør ikke, trenger det egentlig ikke. Du trenger det til disse barna.” Skjønner? Vel, jeg ville ikke ha latt henne gjøre det. Men Jesus lot henne gjøre det. Ser dere, Han lot henne gjøre det. Hvorfor? Han vet det er mer velsignelse å gi enn det er å få. Han visste hva Han ville gjøre for henne, se dere.

Så jeg takker dere små barn, med hele mitt hjerte.

⁹ Jeg ønsker å takke hver og en av dere for denne fine tiden med fellesskap, broder Leo og Gene. Dette har faktisk vært tre dager med tilbedelse for meg. Selv ute i jungelen, når jeg prøver å slappe av og fortelle meg selv at jeg er på jakt, så ser jeg på en eller annen måte på dere og hører dere snakke. Jeg hadde privilegiet i ettermiddag å besøke hjemmene deres. Jeg har aldri sett, gått inn i noen, jeg skal kalle det en landsby, hvor jeg noensinne har sett så mange rene, velstelte hjem og mennesker, og så mye respekt for Kristus og Evangeliet. Jeg – jeg har aldri sett det noen steder. Og dere har sannelig startet på den rette veien, bare fortsett videre og Gud vil være med dere. Og jeg fikk se noen av dere. Jeg har sett, her om dagen, disse søstrene, jeg kjente dem ikke engang, fordi alt jeg kunne se, ville bare være omtrent deres øyne og nese, synlig ut fra en av disse hettene. Og nå tror jeg at jeg kjenner dere bedre gjennom gjestfriheten til broder Leo og Gene, som tok meg rundt og besøkte deres hjem; og fikk hilse på de – de små barna, profetene og profetinnene i tiden som kommer, hvis det finnes en tid som kommer.

¹⁰ Dere vet, Jesus elsker små barn. Dere vet, det gjør Han. Og det var en liten gutt en gang som het Moses, vi skal tale om ham, om en liten stund. Og han var en veldig fin . . . Dere vet hva som gjorde ham, bidro til å gjøre ham til en fin gutt? Han hadde en god mor til å oppfostre ham. Se, der er det. Hun lærte ham om Herren. Og dere små gutter og jenter har fått samme slags mødre til å oppfostre dere, lære dere om Herren. Bare husk på dem.

¹¹ Vet dere hva, vet dere hva det første Budet er i Bibelen, det første Budet med løfte, med et løfte? Kan være litt vanskelig for dere å forstå disse Budene. Det første Budet er: “Å ikke ha noen annen gud uten Ham.” Men det store Budet . . . Og det første Budet som har et løfte med seg, se, er til barna. Visste dere det? Se, Han sa: “Barn, adlyd deres foreldre, det kan forlenge dagene på jorden, som Herren din Gud har gitt deg.” Å huske på foreldrene deres og gjøre det som dere gjør, det kan gi dere et lenger liv på jorden, som Herren har gitt dere, mer tid til å tjene Ham.

¹² Jeg håper i dag at jeg ser på en flokk med forkynnere og sangere og evangelister til den tiden som kommer, hvis det finnes en tid etter vår.

¹³ Og det er bare en ting her oppe, dere — dere tar livet av en kar med vennlighet. Jeg spiser til jeg ikke kunne spise mer, og jeg — og jeg er aldri blitt så overdådig behandlet. Hvis jeg hadde vært en Engel, steget ned fra Himmelen, kunne jeg ikke blitt behandlet noe bedre. Det eneste jeg kan si til dere, er: “Takk.” Og når dere er nede i Tucson-området, har jeg kanskje ikke mulighet til å behandle dere like fint, for jeg vet ikke hvordan; jeg har ikke dannelse til å gjøre det, men jeg vil gjøre det beste jeg kan. Kom ned.

¹⁴ Broder og søster Shantz, jeg vil absolutt takke dem. Og jeg hadde det privilegiet å møte deres vakre, unge datter og sønn, denne ettermiddagen. Og — og for å la oss ha hans hjem her åpent for tilbedelse. Det var slike ting som skjedde i Bibelens dag, dere vet, at evangeliet var . . . Jeg vet at det høres veldig lite ut. Vi, vi ville synes at det ikke er det. Men dette er bare det samme som Gud . . . til Gud, som disse var på den tiden.

¹⁵ Husk, hvis det skulle bli enda mange år, ville de se tilbake her og si: “Hvis jeg bare hadde levd i de dager der oppe i Prescott! Hvis jeg bare hadde levd . . . ” Skjønner? Nå lever vi i den dagen. Skjønner? Så kommer vi ned til veis ende, da venter vi på vår lønn på den store Dagen.

¹⁶ Nå skal vi åpne Guds Ord og lese. Men før vi gjør det, la oss tale til Ham bare et øyeblikk.

¹⁷ Kjære Jesus, jeg kan ikke uttrykke mine — mine følelser og min takknemlighet til broder Mercier, broder Goad og alle disse fine menneskene og deres små barn, om hvor vennlige de har vært mot oss etter at vi er kommet hit. Vennligheten er utover alt det som vi forventet. Og vi vet at de var elskelige og vennlige. Men vi visste ikke at vi ville bli behandlet på en slik ekte kongelig måte. Og, Herre, jeg ber om at Ditt Nærvær alltid vil være i denne gruppen av mennesker, Den Hellige Ånd vil fylle hvert hjerte her, og Du vil gi dem Evig Liv. Og må vi, idet vi gleder oss i dag, må det komme en endeløs Dag når vi skal møtes i Hans Nærvær, Han som vi tilber og elsker, og gir all pris for disse tingene. Inntil den tiden, Herre, hold oss lojale mot Ham og mot Hans Ord. I Jesu Navn vi ber. Amen.

¹⁸ Nå, jeg holdt dere så lenge denne formiddagen, jeg skal prøve å gjøre det veldig kort denne ettermiddagen, og tale på en måte som kan være til de små barna, og de eldre vil også forstå.

¹⁹ Jeg ønsker å lese et — et Skriftsted her funnet i Markus, og jeg ønsker å lese fra det 17. verset i det 10. kapittel av Markus, et utdrag.

Da han gikk ut på veien, kom det en løpende, knelte ned og spurte Ham, og sa: Gode Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?

Men Jesus sa til ham: Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én; og det er Gud.

Du kjenner budene: Du skal ikke drive hor. Du skal ikke slå i hjel. Du skal ikke stjele. Du skal ikke vitne falskt. Du skal ikke bedra. Hedre din far og din mor.

Og han svarte og sa til Ham: Mester, alt dette har jeg gjort, adlydt, holdt (rettere sagt) fra min ungdom.

Jesus, som elsket ham, denne unge gutten; så da på ham og han sa til ham: Du mangler én ting. Gå av sted, selg alt det du eier og gi til de fattige, og du skal få skatter i himmelen. Og kom, ta opp ditt kors og følg Meg!

Men han ble nedslått på grunn av dette ordet, og han gikk sorgfull bort, for han hadde store rikdommer.

²⁰ Nå, til barna, og til de voksne og alle, jeg ønsker å gjøre dette lille Budskapet bare så tidsviktig som jeg kan, og så kort som jeg kan. Og jeg ønsker å ta følgende tekst: “Følg Meg”, og jeg ønsker å ta for et emne: *Lederskap*. Å etterfølge, og noen til å lede; *Lederskap* og “følg Meg”. De unge, folket, de . . .

²¹ Husk det, det første skrittet som noen av oss noensinne gjorde, noen ledet oss. Dere mødre husker de første skrittene som junior og den lille jenta gjorde, og de husker det ikke noe mer. Men noen ledet deg til ditt første skritt. Jeg husker Billy Paul da han gjorde sitt første skritt, Joseph og alle sammen, da de gjorde sitt første skritt.

²² Det er vanligvis en mor som får lede et barn til sitt første skritt, fordi hun er hjemme mens pappa er ute og arbeider, prøver å tjene til livets opphold. Men det er, de gjør sitt første skritt. Og om kvelden når de kommer inn, faren, sier han alltid. “Åh, pappa”, hun sa: “Johnny og Mary”, den lille gutten eller jenta, “kan gå! Kom og se!” Og bare ett skritt, kanskje måtte mor holde; måtte holde mors finger, fordi du var litt svak og vendte deg litt sidelengs, vet dere, og faller litt ned. Så du måtte holde i mammas hånd for å gjøre ditt første skritt.

²³ Vel, noen hjalp deg da du gjorde ditt første skritt. Og ditt — ditt siste skritt som du noen gang gjør i livet, noen vil lede deg. Se, det stemmer. Jeg vil dere skal huske det. Ditt første skritt, noen ledet deg. Og ditt siste skritt, noen vil lede deg.

²⁴ Vi må bli ledet. Dere vet, Gud sammenliknet oss med sauer. Og visste dere at en sau ikke kan lede seg selv? Han vil gå seg bort og komme på avveier, og han — han kan bare ikke lede seg selv. Og han må ha noen til å lede seg. Og en gang . . . Hyrden skal lede sauene. Nå, det var tilbake i Herren Jesu dager, Han var den gode Hyrden som ledet sauene.

25 Men i dag, ser dere, vi lever i en annen tid, alle ting er forandret og forvrenget. Vet dere hvilken mann som må lede sauer i dag? En geit. Og vet dere hvor den geiten leder dem? Rett inn til slaktingen. De små sauene vet ikke hvor de går, så geiten går opp en – en innhegning, oppe ved slaktingen, og sauene vet ikke noe annet enn å følge en leder, så det fører dem rett opp inn til denne slaktingen. Og så hopper geiten over sporet, og sauene går inn og blir drept. Se, geiten, en feil leder.

26 Men Jesus, den gode Hyrden som ledet sauene, Han ledet dem til Livet og holdt hånden deres. Se, men noen er nødt til å lede sauene.

27 Det første er morens vennlighet, så farens ord. Etter at moren gir deg ditt første skritt, da ser du til din pappa, alle sammen, for visdom, fordi han er husets hode. Og han er vanligvis . . . Ikke at han er noe smartere, men han – han er bare gjort til en leder av sin familie, så vi følger det som vår pappa sier vi skal gjøre. Når han sier: “Nå, sønn, jeg vil at du skal gjøre en bestemt – bestemt ting”, da hører vi på ham fordi det er visdom. Men hør, se, han har lært ganske mye, og vi må spørre ham, for å se hva han lærte, og da kan vi dra fordel av hans, det som han har lært. Han forteller oss: “Ikke gå og gjør *dette*, fordi jeg gjorde det. Min far fortalte meg å ikke gjøre det, men jeg gjorde det, og det førte til at *dette* skjedde med meg, noe dårlig.” Så, se, vi vil . . . Da forteller han, pappa til oss hvordan vi skal gjøre det, og hva vi skal gjøre riktig.

28 Så etter at mor ledet oss, inntil en tid vi må få litt visdom, for å forstå fra pappa, så får vi en annen. Vi får en annen leder, og det er en lærer, en god skolelærer. Hun prøver å lære deg og gi deg en utdanning, for å tilpasse deg bedre i livet, for et sted, en stilling der du kan – du kan lese din Bibel, og du kan lese sangene, og du kan lære av Gud og lese selv, ser du. Og så, en annen ting, kanskje du vil ha et firma, og noen skriver et brev til deg, mamma, pappa, en eller annen skriver et brev til deg, du kunne ikke lese det. Skjønner? Så læreren, hun har deg da, og hun leder deg til å – å – å lære å skrive og lese. Og det er en god ting, en god lærer til å lære deg riktig. Men nå etter at du forlater det, du, etter at du forlater læreren, går du fra en lærer til en annen, fra smågutt, en liten førsteklasing, til du kommer ut av videregående eller går på universitet. Så når du forlater universitet, og da er læreren ferdig med å lede deg. Skjønner?

29 Nå, mamma har lært deg å gå, ser du. Pappa har lært deg hvordan du skal være flott og en fin ung mann, og hvordan å ta vare på deg selv og oppføre deg. Læreren har lært deg en utdanning, hvordan lese og skrive. Men nå forlater du pappa, du forlater mamma, og du forlater læreren, nå må noen ta deg videre herfra. Nå, hvem ønsker du skal ta deg videre herfra? [Et barn sier: “Jesus.” – Red.] Det stemmer. Jesus, til å ta deg videre

derfra. Nå, det er et veldig godt svar, veldig bra. Jesus tar deg videre derfra.

³⁰ Nå, dere ser denne unge karen som vi taler om, han blir kalt den rike unge lederen. Nå, denne karen, han hadde blitt veiledet ganske bra. Nå, moren hans hadde lært ham å gå. Og, dere ser, han var fremdeles en ung mann, kanskje nettopp ute av videregående skole, og en veldig populær ung mann. Og ved å være godt trent, vandret kanskje rett og så videre, hvordan moren hadde lært ham opp.

³¹ Og han hadde vært en — en vellykket ung mann også, fordi, se, han var allerede rik. Og han var bare en — en ung mann, kanskje atten år gammel, nettopp ute av videregående skole, og han var rik. Nå, ser dere, han hadde den rette typen lærer til å lære ham å vandre rett. Og han hadde en rett type lærer, sin far; til endog fremdeles å være en ung mann, og han var — han var rik på penger, han hadde tjent seg mye penger. Han kunne ha vært en ekte . . . Han var en leder, selv i den alderen, veldig vellykket. Skjønner? Og nå hadde han en — en lærer som hadde lært ham opp, lært ham den rette tingen, hvordan han ville. Han hadde sin utdanning.

³² Og så, en annen lærer som denne unge mannen hadde hatt, noe som avhenger av hvordan du er oppfostret, men denne unge mannen hadde en religiøs opplæring i sitt hjem.

³³ Nå, noen barn, visste dere at det er mange små barn som ikke har noen religiøs opplæring hjemme? Deres far og mor tror ikke på Gud. Og deres far og mor drikker, røyker, krangler og løper ut mot hverandre, om natten og ting, og koker ikke kveldsmat til sine små gutter og jenter og slikt. Er dere ikke glad for at dere har fått en virkelig god kristen far og mor? Nå, når dere har barn, ønsker dere ikke å være den samme type far og mor som deres far og mor er? Skjønner? Nå, men det er alt sammen bra.

³⁴ Nå, denne unge mannen hadde hatt, og han hadde en religiøs opplæring. Se, det var langt mer enn hva noen av dem hadde, fordi de ikke har religiøs opplæring. Men denne unge mannen hadde hatt religiøs opplæring, fordi, se, fordi han sa han hadde holdt Budene siden han var en gutt.

³⁵ Nå har også alle dere hatt gode religiøse lærere, hver og en av dere. Og dere små tenåringsjenter og gutter, dere hadde alle gode lærere, deres far og mor her i denne flokken, fikk alt som dere . . . alle muligheter som dere vet om, som er mulig, for dere til å bli en virkelig god mann og kvinne, en Guds tjener.

³⁶ Fordi, husk, dere skal dø en dag, eller bli forvandlet inn i Himmelen. Og hvis dere dør før Hans Komme, vil dere bli borttrykket først. Visste dere det? Visste dere at disse som er døde . . . Hvis mamma og pappa dør før du dør, og Jesus ikke kommer i vår generasjon, vet du at disse, pappa og mamma vil komme fram først, herliggjort før deg? Skjønner? Guds trompet

skal lyde og de døde i Kristus skal først oppstå, og så skal vi som lever og er tilbake, bli rykket opp sammen med dem. Vi blir forvandlet slik som det. Vi må huske på, det er det viktigste i livet. Forstår dere nå? Det er det viktigste i livet, som vi må gjøre, det er å gjøre oss rede til å møte Gud.

³⁷ Nå, kun religion vil ikke fungere. Se, denne ene unge lederen her, han sa: “Gode Mester . . .” Husk nå, før jeg sier det. Han hadde blitt opplært til å vandre rett. Han hadde en god utdanning. Han hadde blitt opplært i handelsvirksomhet. Og var rik, og var en leder, og hadde religion. Men han ble konfrontert med et annet problem, og det konfronterer oss alle, Evig Liv. Religion gir oss ikke Evig Liv. Religiøs, det er en tildekning, men det gir oss ikke Evig Liv. Og likevel, han var opplært av de beste lærerne som fantes, og likevel manglet han noe. Og den unge mannen visste det fordi han sa: “Gode Mester, hva kan jeg gjøre for å arve Evige Liv?”

³⁸ Nå, dere, dere tror at Jesus er Gud, ikke sant? Så Han kjente den unge mannens tanker, så Han sa: “Hold Budene.” Han gikk rett tilbake til hans religion, for å se hva han ville si om sin religion. Med andre ord sa han: “Hold din religion.”

³⁹ Han sa: “Jeg har gjort dette fra min barndom”, små gutter som dere. “Min mamma og pappa og min prest lærte meg religion. Men jeg vet i min religion at jeg fortsatt ikke har Evig Liv.” Skjønner?

⁴⁰ Dere kan være snille. Stjeler ikke. Røyker ikke. Lyver ikke. Ikke lyv til pappa og mamma. Ikke fortell den første løgnen, fordi, forteller du en, så er det lett å fortelle den neste, ser dere. Men dere må ikke gjøre det. Ikke fortell den første.

⁴¹ Visste dere at kroppen deres ikke er laget for å lyve? Dere vet, de har et apparat nå, det er — det er på nervene dine. De kan sette et lite bånd rundt håndleddet ditt *her*, og sette et på hodet, og så kan du si der, si at du sier: “Jeg — jeg — jeg løy om det, men jeg kan si det så lett at de — de vil tro at jeg forteller sannheten.” Og du kan si . . .

⁴² De ville si: “Var du på et bestemt sted, slik som, satt du i den traileren til broder Shantz mens broder Branham forkynte søndag ettermiddag, på denne dagen?”

Og du sier: “Nei, sir. Jeg satt ikke der. Nei, sir.”

⁴³ Dere vet hva den løgndektoren vil si? “Jo, sir, det gjorde du. Ja, sir, det gjorde du.

Du sier: “Det gjorde jeg ikke.”

Den vil si: “Jo, det gjorde du.”

⁴⁴ Hvorfor? Fordi en løgn er slik en fryktelig ting. Kroppen ble ikke laget for å lyve. Og det er slik en fryktelig ting, inntil det forstyrrer hele nervesystemet, når du lyver. Puh! En forstyrrelse som det vil gi deg sår, soppvekst, det vil drepe deg. Og da er en

løgn en dårlig ting, fordi, se, det er ikke meningen at dere skal lyve, stjele, gjøre noen av disse tingene.

45 Vel, så denne unge mannen hadde sannsynligvis vært . . . han hadde ikke løyet, han stjal aldri, og han var bevisst om at han var veldig i behov for Evig Liv. Så han sa: “Hva kan jeg gjøre for å få Det?”

46 Og Jesus viser her nå at religion ikke vil gjøre det. Så Han sendte det rett tilbake til ham og sa: “Hold Budene.”

47 Han sa: “Mester, jeg har gjort dette siden jeg var en liten gutt, eller liten, da jeg bare var en bitte liten kar, gjorde jeg dette.” Men han visste han ikke hadde Evig Liv. Så da sa Han: “Hvis du vil gå inn til Livet, Evig Liv, ønsker å være fullkommen, da gå og selg det som . . .”

48 Se, nå, det er helt greit å ha penger. Se, det er helt i orden å ha penger, være rik. Og være en leder, det er helt greit. Men det — det er hvordan du handler etter at du blir det, ser du.

49 Han sa: “Gå og selg det du har, og gi det til de fattige, de menneskene som ikke har noen ting; kom så, følg Meg, og du vil få skatter i Himmelen.” Men den unge mannen hadde så mye penger at han ikke visste hva han skulle gjøre med det. Nå, ser dere, han var veldig populær, denne unge mannen.

50 Og han — han — han var godt utrustet for livet, slik som hans far og mor, og prestene og dem alle hadde utrustet ham, men likevel visste han at han manglet noe. Nå taler jeg til de voksne. Han, han visste han manglet noe. Han hadde ikke Evig Liv. Han visste det. Skjønner?

51 Religion vil ikke produsere Evig Liv. Former, sensasjoner, du føler noe; du — du kunne bli redd og føle noe. Skjønner? Gråter, det er bra; roper, det er bra; men det er fortsatt ikke Det, se. Du blir konfrontert med Evig Liv.

52 Du sier: “Vel, jeg har bare vært en trofast baptist, eller methodist, eller presbyterianer eller pinsevenn.” Det er fremdeles ikke saken.

53 Denne unge mannen var, også, han var opplært i religionen for tiden, men han hadde fortsatt ikke Evig Liv, så han ønsket å vite hva han skulle gjøre. Han hadde fått en vellykket veiledning til Dette. Men da han ble konfrontert med Det, nektet han å bli veiledet til Evige Liv, eller bli ledet. De andre lederne hans hadde hatt et slikt grep på ham til han ikke ønsket å gi slipp på det. Skjønner?

54 Nå, det er noe slikt som broder Branham sier. Det går litt for dypt for deg, ser dere.

55 Utdannelse er bra, du skulle gå på skole og lære. Se, det er bra, men det vil ikke frelse deg. Å ha masse penger, det er bra, du kan oppfostre barna dine, gi dem gode klær og ting. Og slik som pappa og mamma har jobbet for dere alle og ting. Det er bra,

men det vil fremdeles ikke frelse deg. Skjønner? Eller, du kunne komme inn i et laboratorium og lære å sette sammen forskjellige ting, eller splitte atomer eller hva enn de gjør, og — og komme inn i en — en rakett og — og dra til månen, men det vil ikke frelse deg.

⁵⁶ Du er nødt til å konfrontere én ting, Evig Liv, og det er kun én Person Som kan gi Det til deg. Mamma kan ikke gi Det til deg. Pappa kan ikke gi Det til deg. Din pastor kan ikke gi Det til deg. Din leder her kan ikke gi Det til deg. Alle som får Evig Liv er nødt til å komme til Jesus Kristus. Han er den eneste Ene Som kan gi Den tingen.

⁵⁷ Din lærer kan gi deg en utdanning, hun kan lære deg; du må lære det. Din — din mor kan lære deg å gå; du må lære å gå. Din far kan lære deg hvordan du skal bli en forretningsmann eller noe; du må lære det. Men kun Jesus kan gi deg Evig Liv. Skjønner?

⁵⁸ Din prest, lederen din og så videre kan lære deg din religion, du kan lære Budskapet som vi prøver å undervise, men det vil fortsatt ikke gi deg Evig Liv. Du må akseptere Personen, Jesus Kristus. Forstår dere det, alle sammen? Du er nødt til å akseptere Personen, Jesus Kristus, for å få Evig Liv. Nå, men noen ganger får andre ledere så mye innflytelse på oss at vi ikke vet hva vi skal gjøre da, når den — den tiden kommer.

⁵⁹ Nå, hvilken fatal ting det er å avvise lederskapet til Evig Liv, fordi, se, det er Liv som aldri kan opphøre. Nå, utdannelsen, det er bra, det vil hjelpe oss her. Forretninger, det er greit. Penger, det er greit. Å være en bra gutt og jente, det er fint. Men, ser dere, når livet er avsluttet her, det er alt. Forstår dere? Forstår dere voksne? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Se, det er alt. Men da er vi nødt til å akseptere Jesus Kristus, for Evig Liv. Jesus alene kan lede dere til Det.

⁶⁰ Og selv om, se, denne unge mannen hadde oppnådd alle disse tingene på skolen, og gjennom foreldrene og alt, så mistet han — han den største tingen han kunne ha hatt, Den Hellige Ånds lederskap, for Jesus sa: "Kom, følg Meg."

⁶¹ Og dere jenter som akkurat kommer ut av skolen, dere tar sannsynligvis eksamen, noen av dere, ganske snart, og dere unge gutter; det største lederskapet som finnes er Jesus Kristus, for det er Lederskapet til Evig Liv. Nå, dette Lederskapet konfronterer ethvert menneske, de blir gitt anledningen til å velge.

⁶² Og en flott ting som vi har i livet, er å velge. En dag . . . Dere vet, pappa og mamma, de valgte å ha en fin liten gutt og jente, slik som dere — dere alle er.

⁶³ Så, dere — dere har en rett, etter en stund til å velge om dere vil lære av læreren eller ikke. Læreren kan undervise deg, men du kan bare være en — en liten slem gutt, du vil bare ikke lære; en liten, slem jente, vil ikke lytte i det hele tatt. Se, dere — dere har et valg til å gjøre det, ennå er dere små.

Og mor sier: "Fikk du A-er på karakterkortet ditt?"

"Nei, det ble veldig dårlig." Se, nå kan du . . .

⁶⁴ Mor sier: "Nå må du studere." Og du må gjøre det da, fortsett å studere slik som mor sa til deg, slik som pappa fortalte deg. Se, du må studere.

⁶⁵ Men du har et valg, du kan gjøre det eller ikke gjøre det. Du kan si: "Jeg vil ikke." Se, du har et valg.

⁶⁶ Etter en stund vil du få et valg om hvilken jente du skal gifte deg med, hvilken gutt du skal gifte deg med.

⁶⁷ Du har et valg overalt i livet. Og så har du et valg på nytt om du vil leve etter dette livet; eller bare være en god, populær person, en filmstjerne eller en danser eller noe annet.

⁶⁸ Og se på disse små jentene her med den vakre stemmen som sang for en stund siden. Det barnet skulle fått utviklet den stemmen, og hun ville blitt en opera sanger eller en eller annen sanger. Jeg hører disse små guttестemmene, disse guttene, dere kunne bli som en Elvis Presley, som selger din førstefødselsrett. Se, dere ønsker ikke det. Se, det er et talent som Gud gav dere, og dere må velge hvem, hvor dere skal bruke det talentet for Gud eller om dere skal bruke det for djevelen. Skjønner?

⁶⁹ Broder Leo her, deres broder, se, nå, han hadde et talent til å komme og lede folk. Nå, hva skal han gjøre med det? Går han inn i forretningsvirksomhet og gjør seg til en millionær; eller skulle han komme ut her og lage et hjem, hvor folk som ønsker det, kan komme sammen og ha alle dere små barn? Se, dere må velge hva dere skal gjøre.

⁷⁰ Hver og en av oss må gjøre et valg. Og det står framfor oss. Men vi er alle konfrontert med denne ene tingen: "Hva skal vi gjøre med hensyn til Evig Liv? Skal vi leve etter dette eller ikke?" Da må vi komme til Jesus, for å få Det. Muligheten til å velge, det er en ting som Gud gav oss. Han tvinger ikke noen ting på oss. Han lar oss bare gjøre vårt eget valg. Så du trenger ikke bli tvunget, men bare gjør ditt eget valg.

⁷¹ La oss nå bare følge dette, voksne og alle nå i noen få minutter, og barna, alle sammen. La oss følge denne unge mannen, og det valget som han gjorde, og se hvor det førte ham.

⁷² Nå, disse jentene med de fine stemmene, disse unge guttene. Nå, kanskje det skjer at du vil komme opp og ha en stemme til å synge. Ta nå bare den ene tingen, du kunne, Åh du, du kunne en dag ta det: "Jeg . . ."

⁷³ Dere kjenner denne gutten som heter Elvis Presley? Dere har hørt lydbåndene mine. Dere har hørt hvordan, jeg nedverdiger ikke gutten, men den gutten hadde den muligheten som dere alle fikk. Se, og hva han . . . Han fant ut at han kunne synge. Og se hva han gjorde, akkurat det samme som Judas gjorde, Judas Iskariot, han solgte ut Jesus. Jesus ga den gutten denne

gode stemmen. Og hva gjør han? Vender seg rundt og selger den ut til djevelen. Se, han er nødt til å komme til enden av veien. Skjønner? Han nektet å gå sammen med Jesus.

⁷⁴ Nå, denne unge mannen her, denne rike unge lederen, han gjorde den samme tingen. La oss følge og se hva han gjorde. Uten tvil, med denne flotte mannen som han var, sannsynligvis en kjekk ung mann, mørkt hår kjemmet ned på siden, fine klær. De unge damene tenkte: “Å du, det er en kjekk ung mann!” Åh, de ville. Han ville kanskje vinke til dem, og de ville flørte tilbake med ham og slikt.

⁷⁵ Og han syntes han var en flott kar, person, se, fordi han var kjekk, han var ung. Han så ikke nedover der til enden av veien. Han så bare her. “Jeg er ung, jeg er kjekk, jeg er rik. Jeg kan kjøpe alt jeg ønsker. Jeg kan ta disse jentene, og, åh du, de liker meg alle sammen. Og de vet jeg er en stor mann.” Og se, han hadde alt det. Han hadde fulgt instruksjonene til sin far og alle ting. “Og jeg er veldig religiøs. Jeg går til kirken.” Og nå kunne han følge det, se; veldig populær, rik og berømt. Og, og han . . .

⁷⁶ Akkurat slik som i dag, slik hadde du muligheten til å bli en filmstjerne, ser dere, eller noe sånt. De fleste unge barn i dag, du taler med dem, de vet mer om disse filmstjernene enn de vet om Jesus. Dere skjønner? Og, se, dere — dere barn lærer om Jesus. Der hvor de setter seg ned, og en film kommer på en kino eller noe annet, de kjenner skuespillerne og alle der, alt om det. De kjenner alt det bedre enn *Det*. Du forteller dem om Bibelen, de vet ingenting om Bibelen. Se, det er å gjøre feil valg. Nå, noen sangere selger sitt Gudgitte talent for berømmelse!

⁷⁷ Så ser vi ham ved livets slutt. La oss følge ham litt lenger. Vet dere hva Bibelen sier om denne unge mannen? Han blir enda mer fremgangsrik. Så, noen ganger betyr ikke suksess at du har gjort det riktige valget. Vet dere hva han gjorde? Han gikk ut og hadde det bare helt topp, holdt store fester og brukte mye penger og alt mulig på jentene og alle ting. Og så ble han gift og hadde kanskje en familie. Og — og han — han hadde bare så kraftig vekst at han måtte bygge nye låver og ting. Og han sa: “Ser dere, jeg fulgte ikke Jesus, og se hva jeg fikk!” Skjønner?

⁷⁸ Dere kan høre folk si det, og jeg har: “Vel, se, Han har velsignet meg.” Det betyr ikke alt. Skjønner?

⁷⁹ Og etter en stund vokste låvene helt til han også sa, nå, endog: “Sjel, slå deg til ro. Jeg har så mye penger og så mye suksess! Og jeg er slik en stor mann! Jeg tilhører alle klubbene. Og jeg har verdens rikdommer i hendene mine. Jeg eier store beløp i landjord og beløp i penger, og, nå, Åh du, alle sammen liker meg der, til å være en veldig fin person.”

⁸⁰ Men dere vet, Bibelen sa at, den natten, Gud sa til ham: “Jeg skal kreve din sjel.”

⁸¹ Hva skjedde da? Nå var det en tigger, en fattig gammel kristen som lå der ute ved porten hans. Og akkurat når de . . .

⁸² Oppe i Jerusalem, der oppe, de — de spiser oppe på taket av huset. Og brødsmulene faller ned som *dette*, og stykkene av kjøtt og så videre treffer gulvet når de slipper dem. Og de plukker dem ikke opp, fordi alt i Jerusalem, den gamle byen, det — det er . . .

⁸³ Er det greit å si en liten vits her? De er f-o-b. Dere vet hva det er? Fluer over brødet, fluer over biffen, fluer over smøret, f-o-b, fluer over alle ting. De kommer ut på gaten, i rennesteinene og alt mulig, og flyr inn og kommer rett opp på det.

⁸⁴ Så disse menneskene der oppe, de kommer opp på taket av — av bygningen. Og de spiser, og så mister de *det* ned, og så feier de det av. Og hundene i gatene spiser brødsmulene. Og han lot denne stakkars gamle kristne ligge der på gaten og bare spise brødsmulene som falt fra tallerkenen, fra sengen, eller fra bordet hans.

⁸⁵ Og det han pådro seg, etter en stund, at han fikk sår, og han hadde ikke noe å legge på sårene. Hans navn var Lasarus. Og hundene kom og slikket sårene, slik at han kunne prøve å bli frisk.

⁸⁶ Vel, dere vet, etter en stund, denne rike mannen, da, han så han hadde penger til å kjøpe all slags medisin hvis han ble syk, hadde alle slags leger. Men, dere vet, noen ganger kan ikke leger hjelpe oss, medisin vil ikke hjelpe oss, ingenting kan hjelpe oss; vi er i Guds nåde. Og han kom ned til sin veis ende; legene kunne ikke hjelpe ham, og sykepleierne kunne ikke hjelpe ham, og medisin kunne ikke hjelpe ham og han døde. Og deretter, da sjelen hans forlot kroppen hans, ser dere, den lot alle pengene hans bli liggende igjen, all hans utdanning, alt han hadde, all hans popularitet. De gir ham en stor flott begravelse, satte kanskje flagget på halv stang, og — og byens borgmester kom, og de, og forkynneren kom og — og sa: "Vår broder har nå gått til Herligheten", og alt slik som det.

⁸⁷ Men Bibelen sa at: "Han åpnet opp øynene sine i dødsriket, i store piner, og kikket langt over det store svelget der, og så den tiggeren som hadde ligget der i porten hans, over i Himmelen. Og han ropte: 'Send Lasarus ned her med litt vann. Disse flammene er pinefulle.' Sa: 'Åh, nei. Se, du gjorde feil valg i livet.'"

⁸⁸ Se, da han kom til veis ende, for å stige ut av livet! Han hadde blitt ledet av religion. Han hadde blitt ledet av utdanning. Han hadde blitt ledet av påvirkning av hans — av hans suksess. Men, dere skjønner, han hadde ingenting til å holde ham i hånden, disse tingene avsluttes der. Forstår dere, småkarer? Dere voksne forstår. Hva jeg er . . . Se, han hadde ingenting som kunne holde ham. Hans penger kunne ikke holde ham. Hans venner sammen med legene kunne ikke holde ham. Medisin kunne ikke holde ham. Hans prest, hans religion kunne ikke holde ham. Så det var

bare én ting for ham å gjøre. Han hadde — han hadde nektet å akseptere Jesus, Ewig Liv. Så hva måtte han gjøre? Synke ned i døden, i helvete. Hvilken fatal feil som den unge mannen gjorde da han nektet å gå sammen med Jesus, bli ledet av Jesus. Han nektet å gjøre det.

⁸⁹ Så mange unge mennesker gjør den feilen i dag, nekter å bli ledet av — av Herren Jesus. Nå ser vi hvilken fatal ting det er å avslå Ewig Liv og bli ledet av Jesus, et Lederskap, da Han sa: “Kom, følg meg.”

⁹⁰ Ser dere hva denne kjekke lille mannen sa denne ettermiddagen? Når du kommer ut av skolen, når du kommer ut fra det, trenger du en annen leder, men la det være Jesus. Og Jesus er Bibelen. Tror dere det? Dette er Livet til Jesus og hans Bud til oss i bokstavform. Så vi er nødt til å se inn i Dette for å se. Dette er blåkopien. Dette er kartet som Han fortalte vi skulle følge, for — for å starte Ewig Liv.

Nå finner vi ut at denne unge mannen var fortapt.

⁹¹ La oss nå ta en annen. Ønsker dere det, har dere tid til å ta en annen rik ung leder, som gjorde det rette? Vil dere høre det? Ja vel, vi skal forsøke det nå. La oss nå ta en annen rik ung leder som ble konfrontert med den samme tingen. Nå ser vi hvor den gutten gikk, som levde et ganske godt liv, men døde og gikk fortapt i helvete. Og nå skal vi her tale om en annen ung mann som ble konfrontert med det samme. Han var en rik mann, en ung mann, og var en leder, og, men han aksepterte Kristi lederskap; slik som den lille gutten fortalte oss for en stund siden, Han vi skulle bli ledet av. Han aksepterte det.

⁹² Skrifstedet for dette finner vi, hvis dere vil slå det opp etter at jeg er ferdig, se, det er i Hebreerne det 11. kapittel og det 23. til det 29. vers. La meg bare lese det. Er det greit? Vil dere bære over med meg, bare en liten stund, vil dere? Dere har ikke noe imot at jeg gjør det, er det i orden for dere? Skjønner? Så vi bare . . . Vi vil bare lese dette, og så sier du: “Jeg hørte broder Branham lese dette fra Bibelen.” Skjønner? Og dere vet at det er der da. Det var ikke det som jeg sa, det var hva Han sa. Lytt nå her, om hva Bibelen sa her om denne fine karen, ser dere. Se nå.

Ved tro ble Moses gjemt av sine foreldre i tre måneder etter at han var født, fordi de så at han var et vakkert barn. Og de fryktet ikke kongens befaling.

Ved tro nektet Moses da han . . . blitt stor, å kalles sønn av Faraos datter; (lytt)

Han valgte heller å lide ondt sammen med Guds folk enn å ha en kortvarig nytelse av synden.

Han holdt Kristi vanære . . .

⁹³ Langt tilbake i Moses sin tid var det fortsatt Kristus. Skjønner? Han er den eneste Ene som har Ewig Liv. Skjønner?

94 “Han aktet vanæren”, å bli kalt en fanatiker, holy-roller, eller noe slik som det, vet dere. Skjønner?

Han holdt Kristi vanære for en større rikdom enn skattene i Egypt. For han så fram til lønnen.

95 Vet dere nå hva det betyr? Det betyr dette, at, Moses ble født som en fattig gutt, virkelig fattig. Hans fars navn var Amram. Hans mors navn var Jokebed. Og de var virkelige fattige, men de var kristne. De jobbet hardt. De var i slaveri. De måtte lage murstein og ting for den gamle kongen. Vet dere hva? Kongens datter gikk ned en dag til elven hvor mor . . .

96 Mor til Moses, Jokebed, hadde tatt ham og lagt ham i en liten kiste ute på elven slik. Og de gamle krokodillene hadde spist alle de små babyene; og de drepte dem, kastet dem ut i elva. Men hun satte ham rett ut der. Og vet dere hvordan hun fikk disse krokodillene bort fra ham? Hun laget denne lille – lille kisten som hun la ham i, hun laget den ut av tjære. Dere vet hva det er? Det er terpentint. En gammel alligator ville komme opp og si: “Hmh, en liten fet hebreer, jeg skal ta ham!” Hører at han gråter slik som det. Dro bort dit: “Puh! For en lukt! Uff!” Skjønner? Se, moren ble ledet, hvordan hun skulle beskytte sin baby. Så han dro seg bort fra den, han ville ikke ha noe å gjøre med det.

97 Og så drev han videre nedover elven, litt lenger. Og hans søster som het Miriam, fulgte ham nedover elva, så etter hva . . .

98 Og da kom Faraos datter ut og skulle få tak i ham, dere vet, og hun dro ham ut. Dere vet, alt . . . Dere vet, din mor synes du er det vakreste barnet i verden; se, hun skulle tenke slik. Men Bibelen sa at denne lille gutten var veldig pen, virkelig en vakker liten gutt. Og, åh, han bare skrek og sparket sine små hæler. Han savnet sin mamma, ser dere. Og vet dere hva som skjedde da? Da la Gud inn i Faraos datter, kongens datter, all den kjærligheten som en mor kunne ha for en liten baby. Hennes hjerte bare falt for ham. Hun sa: “Det er min baby.”

99 Men, dere vet, hun var en ung kvinne. Se, i de dagene hadde de ikke disse flaskene som dere, babyene, ble oppfostret på, så de var nødt til å få tak i en mor som var, hadde hatt en baby, og hadde, som kunne amme.

100 Så Miriam var rett der for hånden, hun sa: “Jeg skal dra og få tak i den rette moren til deg.”

“Vel, gå du og få tak i henne.”

101 Vet dere hvem Miriam gikk og fikk tak i? Moses sin egen mor. Det er riktig. Ja visst, gikk og fikk tak i. Det var visdom, var det ikke? Og gikk så og fikk tak i Moses sin egen mor. Og hun sa: “Jeg skal påta meg å oppdra den lille gutten for deg.”

102 Hun sa: “Vet du hva, jeg skal gi deg tre hundre dollar i uken for å oppdra den babyen. Og du kan bo i palasset.” Se hvordan

Gud gjør det når du stoler på Ham, se, når du er sikker i troen. Den babyen var en profet, se, og hun visste det.

103 Så gikk de inn i palasset og — og hun oppfostret Moses, og moren, hans egen mor, og fikk tre hundre dollar pr. uke for å ta seg av alt sammen. Bare tenk på det!

104 Og så, vet dere, etter en stund, etter at det fortsatte slik for en stund, begynner Moses å bli gammel nok til å lese og skrive. Hun lærte ham å lese og skrive. Og da fortalte hun ham, sa: “Moses, du er født til å være dette barnet. Din far og jeg har bedt. Gud har åpenbart for oss at du er en profet, og du skal være en utfrier for folket, i de dager som skal komme.”

105 Og dere vet, da han ble stor, hva var han da? Han ble adoptert inn i kongens familie. Åh, du! Han måtte ikke . . .

106 Og han kikket ut på sitt eget folk, og de hadde ingen klær. De var kristne, og de gråt. Og de gamle slavedriverne pisker dem med sveper, og deres rygg blir blodig. Hans — hans søskenbarn og onkler, pappa og mamma, alle sammen; de pisker dem med sveper, der ute i disse gjørmehullene. Og så, men Moses, det var noe der langt nede i hans hjerte, han visste at de var Guds folk med et løfte. Han visste det.

107 Nå, det neste han skulle gjøre, var å bli konge. Han ville være konge over alle ting, en rik mann, åh du, alle Egyptens rikdommer. Og Egypt kontrollerte verden på den tiden. Men, se, Bibelen sa, “han aktet vanæren”, til å bli en gjørmesmører slik som en der ute, en kristen. Når de gjorde narr av dem, og lo av dem, sparket dem. Hvis de sa noe tilbake, drepte de dem. Skjøner? Men Moses valgte å gå sammen med den gruppen i stedet for å bli kalt kongens sønn.

108 Se på det! Se, fordi han så endetiden! Ser dere den rike unge mannen? Men han så Jesus, slik som vi ser Ham i en visjon, at endetiden er det som skal gi lønn. Nå, og han aksepterte Kristi lederskap, og Moses aktet vanæren for større skatter.

109 Dere vet, noen ganger når dere små gutter er på skolen, små gutter vil si stygge ord, og de vil at dere alle skal si dem. Dere små jenter; små jenter vil si stygge ting og vil at dere alle skal si dem. Du sier: “Nei, jeg er en kristen.”

110 De sier: “Åh, din store pyse!” Dere vet, går på dere slik som det.

111 Se, stå opp, si: “Jeg er glad for å være det.” Skjøner? Fordi, se, det er hva Moses gjorde. Han aktet Kristi vanære for større skatter enn hele Egypt. La oss nå følge ham, ledet av Kristus og se hva han gjorde.

112 Nå, se, denne unge mannen var rik, den første unge mannen, men han ville ikke ha Kristus. Han ville ikke være en etterfølger av Jesus. Og så finner vi ham veldig populær, kanskje blitt en filmstjerne, og alt var flott i alle de — de tingene han kunne gjøre

og alt han ønsket. Men da han døde, hadde han ikke noen til å lede seg. Så, hans utdanning, den var bra; hans penger, det var bra; men når døden kommer, det var det hele, han kunne ikke bruke det noe mer. Han kunne ikke kjøpe seg opp til Himmelen. Og han kunne ikke, ved sin utdanning, han kunne ikke dra til Himmelen. Skjønner?

113 Men denne unge mannen nå, han hadde alle disse tingene. Han hadde også utdanning. Han var smart. Han gikk til skole med sin . . . Hans mor lærte ham, og — og han hadde en god utdanning. Og han var virkelig smart, inntil, han endog kunne lære egypterne. Han underviste sin lærer, han var så smart. Se hvor smart han var. Men, vet dere hva, fremfor alt det smarte, fremfor alt det han hadde, potensialene han hadde, likevel sa han: “Jeg vil gi avkall på alt, for å følge Jesus.” Vet dere hva de gjorde med ham? De jager ham ut. Han ble en — en gjørmeslave slik som resten av dem.

114 Men en dag da han ble en voksen mann, gjette han sauer på baksiden av ørkenen. Og hva skjedde? Kan noen fortelle meg hva som skjedde? Hva var det? [Et barn sier: “Det var en Ild i busken.” — Red.] Det er riktig, det var en Ild i busken, og Det tiltrakk hans oppmerksomhet. Han svingte av. Og vet dere hva?

115 Dere sa: “Lær barna.” Nå skal barna reise seg og lære meg. [Broder Branham ler — Red.] Så, og denne lille gutten her, han er rett på — rett på blinken. Hvem er din pappa? [Barnet sier: “Mr. Shantz.”] Mr. Shantz er din pappa. Den gutten er blitt lært, har han ikke? Hver og en av disse små lyse øyne ser den samme veien, den ene for å komme foran den andre, ser dere.

116 Så se nå, han gjorde det, og den — og den — den busken tiltrakk ham, i lys lue, og han sa: “Jeg vil gå bort og se hva det er.”

117 Og Gud sa til Moses: “Ta av deg skoene dine, grunnen du står på er hellig. Jeg har utvalgt deg til å gå ned og utfri Mitt folk. Jeg gir deg makt; du kan slå jorden med plager, du kan gjøre vannet til blod, du kan bringe frem lopper og lus. Ingenting skal skade deg. Jeg skal utvelge deg.” Hvorfor? Fordi han valgte Kristus. Skjønner? Du velger Kristus, og Han utvelger deg. Skjønner? Nå sa Han: “Du valgte Meg, og Jeg har utvalgt deg til å gå ned der i Egypt.”

118 Og se hva han gjorde. Han ledet to millioner mennesker, to millioner mennesker ut, sitt folk, og førte dem inn til det lovede landet. Og, nå, han fulgte. Vi følger ham gjennom hele ørkenen; og dere barn har hørt broder Leo og broder Gene, og deres pappa og mamma fortelle dere alt som skjedde i ørkenen, hvordan han brakte brød ned fra himmelen og matet de sultne menneskene, og alle disse tingene.

119 Og nå finner vi ut, han er en gammel mann nå, han er virkelig gammel, han er hundre og tjue år gammel. Og han er i ørkenen.

120 Og folket behandlet ham ikke engang fint. Se, folk som kaller seg kristne, behandler deg noen ganger ikke fint. Men Jesus behandler deg alltid rett. Skjønner? Ser dere? Så vi finner nå at folket gjorde opprør mot ham, men han holdt seg rett sammen med dem, uansett. Og han var lederen, og han var nødt til å bli hos dem. Og Herrens Engler talte med ham. Ville dere ikke elske at det skjer med dere? Gjør da det rette valget, og velg Jesus, og Han vil gjøre det.

121 Nå, så finner vi ut, ved veis ende, han ble virkelig gammel. Han kunne ikke forkynne noe mer, og stemmen hans ble lav. Så han velsignet Josva, og gikk opp på toppen av åsen for å dø.

122 Vet dere hva som skjedde da han døde? Der, hva, hva skjedde? [En gutt sier: "Han døde, og så reiste Han ham opp fra de døde." — Red.] Det er nøyaktig rett. Det er nøyaktig rett.

Nå sier du: "Hvor er det hen?"

123 Nå, bare et øyeblikk, gutten har rett, se. Han ble reist opp fra de døde. Nå. (Miriam, jeg vet at du visste det. Hmh-hm. Skjønner?) Nå se. Han reiste ham opp fra de døde. Hvorfor? Fordi, åtte hundre år senere var han her over i Palestina, og stod fremdeles sammen med sin Leder, Jesus, han aktet vanæren av Hans Navn for en større rikdom enn alle skattene i Egypt. Han aktet . . . Hans Leder stod der. Dere vet, Han ble kalt . . .

124 I — i Bibelen, vet dere, det var en Klippe som gikk sammen med Israel. Og da Moses var rede til å dø, gikk han opp på denne Klippen. Og den Klippen var Jesus. Husker dere da Jesus talte, og i Johannes det 6. kapittel?

Vel, han sa: "Våre fedre spiste manna i ørkenen!"

125 Sa, sa: "Min Far ga dere den mannaen." Han sa: "Ja visst, de spiste manna. Det er riktig. Og de er alle sammen døde fordi de ikke ville fortsette vandringen, ser dere." Sa: "De er alle sammen døde." Men sa: "Jeg er Livets Brød som kom ned fra Himmelen, fra Gud."

126 "Våre fedre drakk fra en Klippe. Moses slo Klippen", og sa, "og vannet kom frem."

Han sa: "Jeg er den Klippen som var sammen med ham."

127 Og se, da Moses døde steg han opp på den Klippen. Vet dere hva som skjedde? Bibelen sa at "Engler" kom og tok ham.

128 Hvilken forskjell fra den andre unge mannen! Den unge mannen, se, da han døde, hadde han ingen til å holde seg, så han bare sank ned gjennom mørket, inn i helvete, og han er der nå, der.

129 Så da Moses gikk ut av livet, da han dro, hadde han tatt en Leder. Hans mor ledet ham rett, hans far lærte ham rett. Og så, da han ble eldre, en ung mann, da sa han: "Jeg ser Evig Liv hvis jeg vil gå ned sammen med disse stakkars, forsømte menneskene

og vandre sammen med dem, fordi de er Guds folk. Jeg er ikke nødt til det. Jeg kunne bli en konge, men jeg ønsker ikke å være en konge. Jeg kan ha all den rikdom som finnes i Egypt, for jeg kommer til å bli innehaver av det. Jeg ønsker ikke å ha det. Jeg vil heller vandre med Jesus.” Og så, da han vandret gjennom livet, og så, da han begynte å stige ut av livet, der var hans Leder for å gripe tak i hans hånd.

¹³⁰ Ønsker ikke dere denne Lederen? Ønsker vi ikke alle at denne Lederen skal gripe tak i oss ved Sin hånd?

¹³¹ Hundrevis av år senere ble han sett sammen med sin store Leder. Han hadde ledet. Han tok — han tok valget i sin ungdom, og derfor grep Gud tak i ham.

¹³² Vet dere hva? Den rike mannen er i helvete, den ene unge rike mannen som avsto. Se, husk nå, han hadde utdannelse, han hadde religion, han gikk til kirken, han var en god mann, men han avsto Jesus. Skjønner?

¹³³ Og denne unge mannen, han var utdannet, og han hadde religion, men han ønsket Jesus. Se, Moses ville vært en mye rikere mann enn — enn denne unge mannen ville ha vært, for han hadde bare litt rikdom, sannsynligvis gårder og ting som det, og kanskje politikk og så videre, men Moses skulle bli konge over jorden. Og han forlot alt dette.

¹³⁴ Og vet dere hva, barn? Når det ikke finnes noe Egypt mer, og når det ikke finnes noen skatter mer, vil Moses fortsatt være der fordi han valgte den rette tingen. Skjønner? Han valgte den rette tingen til å lede seg.

¹³⁵ Når det ikke finnes store pyramider mer! Leser dere om pyramidene i Egypt? En av disse dagene vil de bli støv under atombomben. Alle verdens rikdommer, folk vil kaste det opp i luften og skrike og si det er fordervet inn i deres kjød, og skrike og hyle. Se, det vil forsvinne.

¹³⁶ Men de som aksepterer Jesus til å lede dem, de vil aldri dø. De har Evig Liv. Selv om de dør naturlig her, vil Jesus reise dem opp igjen.

¹³⁷ Du må gjøre et valg. Ditt valg vil avgjøre hva ditt evige bestemmelsessted vil være. Husk, Jesus ber hver og en av oss: “Følg Meg hvis du vil ha Liv.” Se, lederskap. “Følg Meg. Du skal ha evig Liv.” Og jeg er sikker, selv for oss voksne, vi får også noe ut av dette. Hvis du vil ha Liv, er du nødt til å akseptere Det. Vil du ha religion, aksepterer du det. Hvis du vil . . . Hva du må gjøre, hva du aksepterer, det er hva du vil få. Men for meg og for dere, og for disse små barna, husk, dere har en invitasjon. Jesus sa: “Følg Meg, og ha Evig Liv.” Det er hva vi ønsker å gjøre, vil vi ikke?

¹³⁸ Nå, hvor mange av dere vil virkelig følge Jesus, og du sier: “Nå, vel, når jeg blir stor nok og gammel nok til å gjøre mitt valg,

og til å gjøre hva . . . jeg bryr meg ikke om hvor mye penger jeg fikk, hvor fattig jeg er, hvor mye folk ler av meg eller alt annet, jeg vil følge Jesus. Jeg vil gjøre Moses sitt valg, ikke som den rike unge mannen?” Hvor mange ønsker å gjøre det akkurat her? Vil du virkelig gjøre det nå?

¹³⁹ Jeg ønsker at du skal stå opp sammen med meg. Jeg vil du skal legge den venstre hånden på hjertet, og holde den høyre hånden opp. Jeg ønsker du skal lukke øynene dine nå og bøye hodet, og bare si disse ordene etter meg:

¹⁴⁰ [Forsamlingen gjentar etter broder Branham — Red.] Kjære Jesus, jeg forplikter mitt liv til Deg. Jeg har hørt denne talen, hvor to unge menn gjorde sine valg. Jeg ønsker ikke å gå veien til den rike unge lederen. Men jeg vil gå veien til Moses. Jeg er bare et barn, ennå. Led meg, Kjære Jesus, til Evige Liv. Amen.

Nå bøyer dere hodet.

¹⁴¹ Kjære Jesus, en dag i Din pilegrimsreise her på jorden, førte de til Deg slike små barn som jeg har talt til denne ettermiddagen. Og disiplene sa: “Mesteren er for trøtt. Han forkynte denne morgenen. Han forkynte *dette* og *det*, og Han er for trøtt. Ikke plog Ham.”

¹⁴² Men, Jesus, Du sa: “La de små barna komme til Meg, for slike hører Himmelens Rike til.”

¹⁴³ Herre Gud, motta i dag disse små guttene og jentene her, i denne skolen av rettferdighet, her hvor vår broder har kommet avsides hit inn til ytterkanten av ødemarken, for å bringe ut de familiene som ønsker å adskille seg selv fra tingene i verden, for å oppholde seg her for Deg alene. Og nå er deres små her, ser på deres fars og mors liv, i det vi — vi er eksempler i alt det vi gjør. O kjære Gud, Himlenes og jordens Skaper, led våre føtter, Herre, at vi ikke vil gjøre noe framfor disse små som kunne sette en snublestein i deres vei. For det er sagt, det ville være bedre vi har en kvernstein hengt rundt halsen vår og ble kastet i sjøen, enn å støte en av disse små. Du sa: “Deres Engler ser alltid åsynet til Min Far som er i Himmelen”, den store Engelen og Skytsengelen over hver av disse små sjeler.

¹⁴⁴ Idet de satt denne ettermiddagen, med sine små øyne vidt åpne, kikket og besvarte spørsmålene, og lyttet til historiene om de små barna i Bibelen, om hvordan disse to unge menn gjorde sine valg, og hver og en av disse innviet sine liv til Deg. O Jehova Gud, led dem, beskytt dem. Og måtte de finne denne store Lederen, Jesus Kristus, som vil lede dem når far og mor og lærerne er ferdig med dem. Må Du lede dem til Evig Liv slik Du gjorde med Moses idet deres ydmyke, lille barnebønn gikk til Deg. Jeg gir dem til Deg, Herre, som Din tjener, som troféer og edelstener for Din krone. Bruk dem, Herre, til å ære Deg på jorden. I Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁴⁵ Og dere små, barn, kan . . . Føler dere det bedre med det nå? Dere vet Jesus skal lede dere og guide dere. Tror dere ikke det? Og Jesus skal gjøre dere små gutter akkurat slik som Moses og Miriam, profetinnen og – og profeten, Han skal gjøre gode mennesker ut av dere.

¹⁴⁶ Vel, vi eldre mennesker som har akseptert Ham, vil ikke vi også at Han skal lede oss videre? Jeg vil at Han skal lede meg videre, guide mine føtter, holde min hånd. Skjønner? Og selv når jeg kommer ned til elven, ønsker jeg – jeg å holde Hans hånd. Vi ønsker alle det, gjør vi ikke?

¹⁴⁷ Kjære Jesus, led oss også, Far. Nå skal vi skilles fra hverandre. Jeg må dra tilbake til Tucson. Jeg må gjøre meg klar for møtene som kommer. Gud, jeg overgir denne gruppen av mennesker, broder Leo og broder Gene og alle etterfølgerne her, inn i Dine hender, at Du vil velsigne dem og elske dem, tilgi alle deres misgjerninger, helbrede alle deres sykdommer, holde dem for alltid i kjærlighet og fellesskap, og oppmuntre disse som ville ha . . . blir trette. Og noen ganger kan satan komme frem og få dem til å bli motløse, men, husk, Du gikk gjennom det samme, motløshet, forlatt av – av mennesker på denne jorden og folk. Og noen ganger selv de kjæreste venner, til og med av slektninger blir vi forlatt. Men det er En som vi har valgt, Han vil aldri forlate oss eller svikte oss.

¹⁴⁸ Led oss, Herre, til Evig Liv. Jeg ber om at Du gjør slik at vi kan komme sammen mange flere ganger på jorden, og tale om Deg og snakke om Deg. Og så, på den store Dagen, når verden er avsluttet, og all tid er forsvunnet inn i Evighet, må vi møtes i det store Riket, som hele familier, til å heretter leve sammen for alltid. Gi det, Herre. Frem til da, må vi jobbe, arbeide med all vår styrke mens solen fortsatt skinner. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹⁴⁹ Gud velsigne hver og en av dere. [Tomt område på lydbandet – Red.]

Hans rådgivnings ord vil løfte deg,
Trygt til flokken fører Hans armer deg;
Gud være med deg til vi møtes igjen!

Til vi møtes! til vi møtes!
Til vi møtes ved Jesu føtter;
Til vi møtes! til vi møtes! (Takk, broder.)
Gud være med deg til vi møtes igjen!

Gud velsigne dere alle.

LEDERSKAP NOR65-1031A
(Leadership)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk søndag ettermiddag den 31. oktober 1965, i the Pine Lawn Trailer Park, Prescott, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd-opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org